

بررسی پوشش گیاهی در رابطه با واحدهای ژئومرفولوژی در منطقه بارون (آذربایجان غربی)

احمد احمدی^۱، کریم جوانشیر^۲، حسن احمدی^۳ و ولی‌ا... مظفریان^۴

چکیده

به منظور بررسی جوامع گیاهی در رابطه با واحدهای ژئومرفولوژی، منطقه بارون به وسعت ۱۳۱۰۲ هکتار تحت عنوان بارون در حوضه آبخیز سد بارون در ۴/۵ کیلومتری شمال شهرستان چالدران با موقعیت جغرافیایی $۳۹^{\circ}۳۴'۱۴''$ تا $۳۹^{\circ}۶'۲۱''$ عرض شمالی و $۴۴^{\circ}۲۹'۲۸''$ تا $۴۴^{\circ}۲۰'۲۰''$ طول شرقی انتخاب گردید.

با توجه به اینکه شناخت منابع اکولوژیک اولین گام در ارزیابی سرزمین به شمار می‌رود لذا در ابتدا مطالعات فیزیوگرافی، اقلیم شناسی، زمین شناسی و ژئومرفولوژی انجام گردید و سپس با تلفیق نقشه‌های شب، جهات جغرافیایی، هیپسومتری و ژئومرفولوژی واحدهای کاری مشخص گردید این واحدها به عنوان مبنا در نظر گرفته شد و کلیه برداشت‌های پوشش گیاهی در این واحدها انجام گرفت با توجه به نقشه سنگ شناسی، منطقه بارون از سه واحد، ۷ تیپ و ۱۹ رخساره ژئومرفولوژی تشکیل شده است و ۴۸ واحد گیاهی در منطقه گسترش یافته است.

نتایج حاصله نشان می‌دهد که در واحد ژئومرفولوژی کوهستان بین جوامع گیاهی و واحدهای ژئومرفولوژی رابطه وجود داشته به طوری که در پاره‌ای

۱- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان آذربایجان غربی
Email: ahmadi1185@yahoo.co

۲- استاد فقید دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران
۳- استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران
۴- عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع

موارد این ارتباط به حدی است که می‌توان مرز رخساره‌ها را با در نظر گرفتن شیب، جهت و ارتفاع مرز جوامع گیاهی در نظر گرفت. ضمناً در این مطالعه گونه *Astragalus (Stenonychium) parrowianus Boiss et Haussk* سازند آمیزه رنگی معرفی گردید.

واژه‌های کلیدی: واحدهای ژئومرفولوژی، نقشه پوشش گیاهی و استان آذربایجان غربی

مقدمه

سرآغاز مطالعه هر پدیده‌ای دستیابی به شناخت کامل و درک صحیح روابط آن با سایر پدیده‌های تأثیرگذار و تأثیرپذیر می‌باشد بنابراین هیچ پدیده‌ای نمی‌تواند به صورت انفرادی مورد مطالعه قرار گیرد، در غیر این صورت به علت ساده نگری و عدم رعایت اصول تحقیق، به درکی غلط از ماهیت پدیده می‌انجامد و ارزش علمی نخواهد داشت به ویژه پوشش گیاهی نیز از این قاعده مستثنی نیست و بررسی عوامل مؤثر بر تغییرات کمی و کیفی آن بسیار حائز اهمیت است. انتشار و تقسیم نباتات در روی زمین بر حسب اتفاق و تصادف نیست بلکه بین آنها و شرایط اکولوژی حاکم بر محیط ارتباط تنگاتنگی وجود دارد نقشه رستنی‌ها موzaïekی از جوامع موجود یک ناحیه می‌باشد و با تهیه آن می‌توان تصویر روشنی از جوامع گیاهی بدست آورد. نقشه رستنی‌ها بر اساس رستنی‌های موجود بر روی زمین تهیه می‌گردد. این نقشه تصویری از رستنی‌های فعلی بوده و می‌تواند با نشان دادن فیتوسنوز و شرایط رویشگاه، در برنامه‌ریزی منطقه مورد استفاده قرار گیرد. تا به حال نقشه‌های زیادی براساس منابع اکولوژی تهیه شده است در سال ۱۳۶۶ جوانشیر و احمدی به ترتیب نقشه‌های پوشش گیاهی و ژئومرفولوژی پارکهای ملی سرخه حصار و خجیر را در مقیاس ۱:۲۰۰۰۰ تهیه کردند. همچنین از سال ۱۳۶۹ تا ۱۳۷۴ آذربایجان، باستانی، حبیبان، عمرانی، ثقیلی و

صالحی هویزاوی و اکبرزاده با در نظر گرفتن منابع اکولوژی به ترتیب نقشه‌های پوشش گیاهی دامغان، ندوشن یزد، سروستان فارس، چمرودکاشان، هزار مسجد خراسان، بابا‌احمدی خوزستان و سیراچال کرج را تهیه نموده و ارتباط بسیار نزدیکی بین پوشش گیاهی و واحدهای ژئومرفولوژی در بسیاری از مناطق مورد مطالعه بدست آورده‌اند. هدف از این تحقیق بدست آوردن روشی برای تفکیک واحدهای همگون پوشش گیاهی با استفاده از سایر عوامل محیطی بود.

مواد و روشها

در این بررسی ابتدا با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ نسبت به تهیه نقشه‌های شبیب (به روش شطرنجی)، هیپسومتری، جهات جغرافیایی و شبکه هیدرولوگی اقدام گردید. سپس با استفاده از نقشه‌های زمین‌شناسی موجود نقشه سنگ‌شناسی اولیه تهیه و با بازدیدهای صحرائی واحدهای تفکیک شده کنترل و نقشه نهائی برای منطقه تهیه شد. برای تهیه نقشه ژئومرفولوژی منطقه از عکسهای هوایی و نقشه‌های توپوگرافی بارون استفاده شد. به طوری که پس از تلفیق نقشه رخساره‌ها، نقشه مرفوولوژی مقدماتی و نقشه سنگ‌شناسی نقشه ژئومرفولوژی تهیه گردید. این نقشه مجدداً با نقشه‌های شبیب، هیپسومتری و جهات جغرافیائی تلفیق و بالاخره نقشه واحدهای کاری ترسیم شدند برای بررسیهای پوشش گیاهی منطقه به روش فلورستیک - فیزیونومیک از روش ادغامی برون بلانکه و کوچلر در واحدهای ژئومرفولوژی استفاده شد به نحوی که ابتدا در هر یک از واحدهای کاری با بازدیدهای صحرائی واحدهای نسبتاً همگن پوشش گیاهی تعیین و به روش حداقل سطح اطلاعات پوشش گیاهی شامل درصد تاج پوشش، تراکم، فرم حیاتی و ارتفاع هر یک از گونه‌ها مشخص گردید. سپس واحدهای گیاهی مشابه در یکدیگر ادغام و در مرحله نهائی برای هر

واحد گیاهی فرمول فیزیونومی (مطابق جدول ۱) و وضعیت فلورستیکی آن مشخص شد.

جدول شماره ۱ - علائم اختصاری روش کوچلر در تهیه نقشه پوشش گیاهی

علامت	شرح	فاکتورهای مورد مطالعه
E	سوژنی برگان همیشه سبز	شكل زیستی
D	درختان و درختچه‌های پهن برگ	
M	سونی برگ + پهن برگ	
O	درختان و درختچه‌های بدون برگ	
H	علفی‌های غیر گندمی	
G	علفی‌های گندمی	
T	گیاهان پشت‌های خزان کننده	
V	نی و بامبو	
L	گلسنگ	
1	کمتر از ۰/۱ متر	طبقات ارتفاع
2	۰/۱-۰/۵ متر	
3	۰/۵-۲ متر	
4	۲-۵ متر	
5	۵-۱۰ متر	
6	۱۰-۲۰ متر	
c	> ۷۵	درصد پوشش گیاهی
i	۷۵ تا ۵۰	
p	۵۰ تا ۲۵	
r	۲۵ تا ۵	
b	۵ تا ۱	
a	کمتر از ۱	

نتایج اقلیم شناسی

نتایج حاصله نشان می‌دهد که تأثیر جریان هوا در منطقه به نحوی است که اکثر نزولات جوی منطقه در فصل بهار و پاییز صورت می‌گیرد و نیز با توجه به اینکه دوره یخ‌بندان در منطقه ۱۲۰ روز می‌باشد لذا بیشتر نزولات جوی در فصول سرد به صورت برف است در نتیجه منطقه مورد مطالعه دارای رژیم بارانی و برفی است. با توجه به آمار مربوط به درجه حرارت ایستگاه بارون میزان متوسط درجه حرارت منطقه در ماه اردیبهشت برابر ۱۴/۱ درجه سانتیگراد و متوسط درجه حرارت روزانه برابر ۱۰/۲ درجه سانتیگراد بود که امکان رشد و نمو گیاهان را از نظر درجه حرارت فراهم می‌کنند در واقع می‌توان گفت که شروع فصل زراعی در منطقه از اردیبهشت ماه شروع می‌شود و ضمناً در این ماه درجه حرارت متوسط روزانه هوا افزایش یافته و در ماههای تیر یا مرداد به حداقل خود یعنی ۱۹/۲ و ۱۹/۶ درجه سانتیگراد می‌رسد و به طور معمول درجه حرارت در ماههای خرداد تا شهریور بالای ۱۴/۸ درجه سانتیگراد است. با شروع فصل پاییز در منطقه فصل زراعی رو به اتمام می‌گذارد و درجه حرارت هوا کاهش می‌یابد به طوری که از اواسط آبان تا فروردین ماه متوسط درجه حرارت زیر صفر خواهد بود. بارندگی سالانه در منطقه ۳۹۹ میلیمتر در سال بوده که ۴۱/۸ درصد این نزولات جوی در فصل بهار، ۲۴/۵ درصد در فصل پاییز ۱۴/۹ درصد در فصل زمستان و ۱۸/۸ درصد در فصل تابستان صورت می‌گیرد.

با توجه به نمودار آمبروترومیک ایستگاه هواشناسی بارون (نمودار شماره ۱) آغاز فصل خشکی در این منطقه ماه تیر بوده و پایان آن شهریور می‌باشد و دوره‌ای که مرتبط محسوب می‌گردد حدود ۹ ماه است. اقلیم منطقه در اقلیم نمای آمریزه مرتبط سرد است.

زمین شناسی و ژئومروفولوژی:

هدف از انجام مطالعات زمین شناسی شناخت ویژگیهای چینه شناسی، تکتونیک و تهیه نقشه سنگ شناسی است. و در مطالعات ژئومروفولوژی نیز تیپ و رخساره‌های ژئومروفولوژی مشخص گردید. نتایج بدست آمده در جداول ۲ و ۳ آمده است.

جدول ۲- نتایج مطالعات زمین شناسی

دوران	دوره	علامت روی نقشه	خصوصیات سنگ شناسی
چهارم	کواترنری	Qal T Qt	آبرفت‌های اخیر تراورتن پادگانه‌های فوکانی
سوم	الیگومیوسن	OMq ₃ Omq ₂	مارن سبز و ماسه سنگ سنگ آهک همراه کنگلومرا
دوم	حد فاصل انوسن میانی و کرتاسه فوکانی	CM K3	ماسه سنگ، شیل، سنگ آهک سنگ آهک

جدول ۳- نتایج مطالعات ژئومرفولوژی و راهنمای نقشه ژئومرفولوژی

کد	رخساره	علامت تیپ	تیپ	واحد	دوران
۱	دوران چهارم جدید				
۲	دوران چهارم قدیم	Qal	دشت آبرفتی	پادگانه	
۳	دوران چهارم قدیم	Qt t	تراسهای فوقانی تراورتن	آبرفتی	چهارم
۴	توده سنگی				
۵	دامنه منظم				
۶	لغزشای قدریمی				
۷	فرسایش آبراههای	Omq ₂	سنگ آهک		
۸	برون زدگی سنگی				
۹	کانیون		همراه کنگلومرا		
۱۰	دامنه منظم				الیگومیوسن
۱۱	فرسایش آبی				
۱۲	فرسایش آبراههای	Omq ₃	مارن سیز و		
۱۳	واریزه بلوکی ثبتیت نشده		ماسه سنگ		
۱۴	برون زدگی سنگی				
۱۵	دامنه منظم	CM	آمیزه رنگی		
۱۶	فرسایش آبراههای				
۱۷	توده سنگی				حد فاصل انوسن
۱۸	دامنه منظم				میانی و کرتاسه
۱۹	فرسایش آبراهه ایتمام با برون زدگی سنگی	K ₃	سنگ آهک		فوقانی

پوشش گیاهی: در مطالعات پوشش گیاهی که با روش ترکیبی فیزیونومیک -
ملورستیک صورت گرفت ۲۷۸ گونه گیاهی متعلق به ۴۷ خانواده در قالب ۴۸ واحد
گیاهی تفکیک گردید که خصوصیات آنها در جدول ۴ آمده است.

جدول ۴- خصوصیات واحدهای گیاهی منطقه بارون

رخساره ژئومرفولوژی	سازند زمین شناسی	وسعت (هکتار)	ارتفاع	جهت	شیب	شماره واحد گیاهی
لغزش	قم	۴۷۴	-۲۰۳۵ ۱۸۷۵	شرقی	۴۰-۲۰	۱
واریزه بلورکی تثیت نشده	قم	۳۳۰/۸	-۲۱۸۵ ۱۷۰۰	جنوبی	۳۰-۲۰	۲
فرسایش آبراههای	قم	۱۹۴	-۱۹۰۰ ۱۷۰۰	شرقی	۱۰-۳۰	۳
فرسایش آبراههای	قم	۲۶۹/۲	-۱۸۰۰ ۱۶۷۱	جنوب شرقی	۱۰-۳۰	۴
دامنه منظم	قم	۹/۶	-۲۰۲۰ ۱۹۳۰	شمال شرقی	۲۰-۳۰	۵
دامنه منظم	قم	۴۹۹/۲	-۲۰۸۱ ۱۷۲۰	شمال شرقی	۵-۳۰	۶
دامنه منظم	قم	۸۴۱/۶	-۲۴۷۲ ۱۷۸۵	جنوبی	۲۰-۴۰	۷
دامنه منظم	قم	۱۴۶/۴	-۲۰۱۰ ۱۹۳۵	شرقی	۱۰-۳۰	۸
فرسایش آبراهه ای	قم	۱۰۲/۸	-۲۰۰۰ ۱۸۰۰	شمال شرقی	۵-۲۰	۹
لغزش	قم	۴۲/۸	-۱۷۸۰ ۱۷۰۰	شمالي	۲۰-۳۰	۱۰
برون زدگی سنگی	قم	۲۸	-۲۱۲۰ ۲۰۷۰	جنوب شرقی	۱۰-۲۰	۱۱
لغزش	قم	۱۲۰/۲	-۲۰۰۰ ۱۷۰۰	شمال غربي	۲۰-۳۰	۱۲
دامنه منظم	قم	۲۰۰/۲	-۱۷۷۰ ۱۷۰۰	غربي	۲۰-۳۰	۱۳
فرسایش آبراهه ای	قم	۱۴/۴	-۲۰۷۰ ۲۰۰۰	غربي	۲۰-۳۰	۱۴
دامنه منظم	قم	۲۱/۲	-۱۹۶۰ ۱۸۸۰	شمال شرقی	۳۰-۴۰	۱۵
دامنه منظم	قم	۷۸	-۱۹۲۰ ۱۸۴۵	جنوب شرقی	۳۰-۴۰	۱۶
فرسایش آبی	قم	۴۳۹/۶	-۲۰۲۰ ۱۷۴۰	شرقی	۲۰-۴۰	۱۷
دامنه منظم	قم	۲۸	-۱۸۳۵ ۱۷۰۰	شمال شرقی	۱۰-۲۰	۱۸
دامنه منظم	قم	۲۹/۶	-۱۸۰۰ ۱۸۳۰	جنوب شرقی	۰-۱۰	۱۹
توده سنگی	قم	۲۲۲	-۲۲۷۰ ۱۹۰۰	جنوب غربي	>۴۰	۲۰
توده سنگی	قم	۲۰۰/۲	-۲۲۱۳ ۱۹۰۰	جنوب شرقی	>۴۰	۲۱
توده سنگی	قم	۳۶	-۲۱۰۱ ۱۹۴۰	غربي	>۴۰	۲۲
کانیون	قم	۱۰	-۲۰۰۰ ۱۸۰۰	جنوبی	>۴۰	۲۳

ادامه جدول شماره ۴-

شماره واحد گیاهی	شیب	جهت	ارتفاع	وسعت (مکtar)	سازند زمین شناسی	رخساره ژئومرفولوژی
۲۴	>۴۰	شمالی	-۲۰۲۸ ۱۸۰۰	۲۶۸	قم	توده سنگی
۲۵	۲۰-۳۰	جنوب غربی	-۲۱۴۰ ۱۸۰۰	۲۰۰/۸	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۲۶	۲۰-۳۰	جنوب غربی	-۱۹۰۹ ۱۸۰۰	۱۶۷/۲	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۲۷	۱۰-۲۰	غربی	-۱۹۵۰ ۱۸۱۰	۳۹/۲	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۲۸	۳۰-۴۰	شمالی	-۲۰۳۰ ۲۱۴۰	۹۷/۶	آمیزه رنگی	فرسایش آبراهه ای
۲۹	۲۰-۴۰	جنوبی	-۲۳۶۲ ۱۷۰۰	۱۳۳۸/۴	آمیزه رنگی	برون زدگی سنگی
۳۰	۵-۲۰	شمال شرقی	-۱۸۸۰ ۱۸۰۰	۳۹/۲	آمیزه رنگی	فرسایش آبراهه ای
۳۱	۲۰-۴۰	شمالی	-۲۰۳۱ ۱۷۰۰	۱۷۱۳/۲	آمیزه رنگی	برون زدگی سنگی
۳۲	۱۰-۴۰	جنوبی	-۲۰۳۶ ۱۹۹۰	۸۸۲	آمیزه رنگی	فرسایش آبراهه ای
۳۳	۱۰-۳۰	جنوب شرقی	-۲۳۳۰ ۲۱۰۰	۶۲	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۳۴	۱۰-۲۰	جنوبی	-۲۰۴۰ ۱۹۹۰	۱۰۰/۸	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۳۵	۵-۲۰	شمالی	-۲۴۰۰ ۲۲۹۵	۱۳۶	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۳۶	۱۰-۴۰	جنوبی	-۲۲۸۰ ۲۲۰۰	۷۲	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۳۷	۲۰-۳۰	شمالی	-۲۰۶۰ ۲۰۰۶	۵۱/۲	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۳۸	۳۰-۴۰	جنوبی	-۲۴۲۰ ۲۰۰۰	۲۷۷/۶	آمیزه رنگی	فرسایش آبراهه ای
۳۹	۳۰-۴۰	جنوب غربی	-۲۱۰۰ ۱۹۰۰	۱۳۷/۶	آمیزه رنگی	فرسایش آبراهه ای
۴۰	۱۰-۴۰	شرقی	-۲۲۳۰ ۱۸۰۰	۴۶۱/۲	آمیزه رنگی	فرسایش آبراهه ای
۴۱	۱۰-۳۰	غربی	-۲۲۴۰ ۲۱۶۰	۱۵۷/۶	آمیزه رنگی	فرسایش آبراهه ای
۴۲	۵-۱۰	شمال شرقی	-۱۸۴۰ ۱۸۰۰	۸۴	آمیزه رنگی	دامنه منظم
۴۳	>۴۰	جنوب شرقی	-۲۴۲۵ ۲۲۴۰	۳۰/۸	آمیزه رنگی	توده سنگی
۴۴	>۴۰	جنوبی	-۲۳۲۵ ۲۰۱۰	۱۴۱/۲	آمیزه رنگی	توده سنگی
۴۵	>۴۰	جنوبی	-۲۰۳۶ ۱۸۰۰	۲۳۰/۴	آمیزه رنگی	توده سنگی
۴۶	>۴۰	جنوب غربی	-۱۹۴۷ ۱۸۴۰	۱۲	آمیزه رنگی	توده سنگی
۴۷	>۴۰	شمال شرقی	-۱۹۴۷ ۱۸۰۰	۱۶	آمیزه رنگی	توده سنگی
۴۸	۱۰-۳۰	شمال غربی	-۱۹۱۴ ۱۸۰۰	۸۴	آمیزه رنگی	توده سنگی

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به نقشه سنگ شناسی، منطقه بارون از سه واحد سنگ شناسی تشکیل گردیده که عبارتند از:

واحد دوران چهارم:

واحد دوران چهارم منطقه‌ای را به وسعت ۱۲۰۵/۵ هکتار در اطراف روستاهای زاویه پایین و شاه گلن در برگرفته که از نظر سنگ شناسی از تنوع ویژه‌ای برخوردار است به طوری که از یک طرف از آبرفت‌های جوان و تازه واز طرف دیگر به شکل پادگانه‌های آبرفتی در منطقه مشاهده می‌گردد. این واحد از سه تیپ به نامهای تیپ دشت آبرفتی، تیپ تراسهای فوقانی و تیپ تراورتن تشکیل گردیده که قسمت بیشتر اراضی کشاورزی منطقه در روی این تیپ‌ها قرار گرفته است.

واحد دوران سوم:

واحد دوران سوم از دو تیپ و ۱۰ رخساره تشکیل گردیده است تیپ سنگ آهک و کنگومرا (Omq₂): این تیپ از نظر سنگ شناسی شامل سنگ آهک به رنگهای سفید شیری و خاکستری با لایه‌بندی خوب تا به شکل توده است با توجه به ترکیب سنگ‌شناسی این تیپ دارای ۶ رخساره است.

رخساره توده سنگی: واحدهای گیاهی ۲۰، ۲۱، ۲۲ و ۲۴ بر روی این رخساره قرار گرفته است گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Cotoneaster kotschyi, juniperus communis, pyrus salicifolia

رخساره دائمه منظم:

این رخساره دارای شیب ۵ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۵، ۸، ۱۵، ۱۶، ۱۸ و ۱۹ بر روی آن قرار گرفته‌اند. گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Thymus pubescens, Festuca ovina

رخساره لغزش‌های قدیمی:

این رخساره دارای شیب ۴۰ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۱، ۱۰ و ۱۲ بر روی آن قرار گرفته‌اند گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Ephedra major, Dactylis glomerata

رخساره فرسایش آبراهه‌ای:

شیب این رخساره بین ۱۰ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۹ و ۱۴ در آن قرار گرفته‌اند گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Onobrychis cornuta, Ziziphora clinopodioides

رخساره برون زدگی سنگی:

شیب این رخساره بین ۲۰ تا ۳۰ درصد بوده و واحد گیاهی ۱ در آن قرار گرفته است گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Onobrychis cornuta, Agropyron trichophorum

رخساره کانیون:

واحد گیاهی ۲۳ در این رخساره قرار گرفته است گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Bryonia dioica, Daphne oleoides

تیپ مارن سنگ و ماسه سنگ:

این تیپ از سازند قم در شرق کوه آق داش و شمال روستای شهسوار و در اطراف روستای بارون مشاهده می‌شود به دلیل ساختار این تیپ که دارای مارن به همراه املالح می‌باشد حساس به فرسایش آبی و نیز وجود کنگلومرا با سیمان سست و همچنین آهک ماسه‌ای حساس به تخریب مکانیکی است. این تیپ از چهار رخساره تشکیل گردیده است.

رخساره دامنه منظم:

شیب این رخساره ۵ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۶، ۷ و ۱۳ بر روی آن قرار گرفته‌اند گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Onobrychis cornuta *Bromus tomentellus*

رخساره فرسایش آبی:

شیب این رخساره بین ۲۰ تا ۴۰ درصد بوده و واحد گیاهی ۱۷ بر روی آن قرار گرفته است گیاه اصلی آن *Cirsium lapaceum* است.

رخساره فرسایش آبراهه‌ای:

واحدهای گیاهی ۳ و ۴ بر روی این رخساره قرار گرفته است و گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Salvia suffruticosa & *Artemisia fragrans*

رخساره واریزه بلوکی ثبت نشده:

واحد گیاهی ۲ در این رخساره قرار گرفته است گیاه اصلی آن *Artemisia fragrans* است.

واحد دوران دوم:

این واحد از زیر واحد حد فاصل ائوسن میانی و کرتاسه فوقانی (CM) است این زیر واحد از نظر ترکیب سنگ شناسی بسیار متنوع است به طوری که از یک طرف می‌توان فلیش ائوسن را به صورت دگرشیب بر روی سنگهای التراپازیک آتشفسانی و آمیزه‌های رنگی مشاهده نمود. آمیزه‌های رنگی شامل محلولی از ماسه سنگ، شیل و سنگ آهک قرمز تا متمايل به سفید تا خاکستری می‌باشد در این زیر واحد دو تیپ قابل تشخیص است.

تیپ آمیزه‌های رنگی:

این تیپ دارای سه رخساره است.

رخساره برون زدگی سنگی:

شیب این رخساره ۱۰ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۳۱، ۲۹ و ۴۰ بر روی آن قرار گرفته است. گیاه اصلی و معروف این رخساره *Astragalus parrowianous* است.

رخساره دامنه منظم:

شیب این رخساره ۵ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۲۵، ۲۷، ۳۴، ۳۳ و ۳۵ و ۳۷ در آن قرار گرفته‌اند گیاه معرف آن *Artemisia fragrans* است.

رخساره فرسایش آبراهه‌ای:

شیب این رخساره بین ۱۰ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۲۸، ۳۲، ۳۸ و ۴۱ در آن قرار گرفته‌اند گیاهان اصلی آن عبارتند از:

Festuca ovina & Artemisia fragrans

تیپ سنگ آهک: این تیپ دارای سه رخساره است.

رخساره توده سنگی: شیب این رخساره بیش از ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷ و ۴۸ در آن قرار گرفته‌اند.

Rhamnus pallasii & Artemisia incana

گیاهان اصلی آن عبارتند از:

رخساره دامنه منظم:

شیب این رخساره بین ۵ تا ۴۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۲۶، ۳۶ و ۴۲ بر روی آن قرار گرفته‌اند گیاه اصلی آن *Thymus migricus* است.

رخساره فرسایش آبراهه‌ای توام با برون زدگی سنگی:

شیب این رخساره ۱۰ تا ۳۰ درصد بوده و واحدهای گیاهی ۳۰ و ۳۹ بر روی آن قرار گرفته‌اند گیاه اصلی آن *Astragalus parrowianous* است.

نتایج حاصله نشان می‌دهد که منطقه بارون از دونوع سازند زمین‌شناسی به نامهای سازند قم و آمیزه رنگی تشکیل شده است. آنالیز و ارزیابی پوشش گیاهی نشان می‌دهد

که گونه Astragalus (stenonychium) parrowianus Boiss.et Haussk معرف سازند آمیزه رنگی بوده و در سازند قم دیده نمی شود. همچنین در سازند آمیزه رنگی اثر عامل ارتفاع در تفکیک واحدهای گیاهی ناچیز بوده و جوامع گیاهی تحت تأثیر جهت و شب و رخساره های ژئومرفولوژی از همدیگر تفکیک می گردند براساس نقشه ژئومرفولوژی و پوشش گیاهی در واحد کوهستان بین جوامع گیاهی و واحدهای ژئومرفولوژی ارتباط تنگاتنگی وجود دارد، حتی در پاره موارد بین رخساره های ژئومرفولوژی و جوامع گیاهی این ارتباط به حدی است که می توان به وضوح مرز رخساره ها را مرز جوامع گیاهی در نظر گرفت. توضیح اینکه واحد دشت سر حدود ۱۲۰۵/۲ هکتار از منطقه بارون را به خود اختصاص داده که زیر کشت غلات و سایر محصولات زراعی است. در این مطالعه مشخص گردید که جهات جغرافیایی در ایجاد رخساره های ژئومرفولوژی نقش مؤثر دارند به طوری که واحدهای گیاهی ۱۰ و ۱۲ که در دامنه های شمالی قرار گرفته اند دارای رخساره ژئومرفولوژی لغزش می باشند.

منابع مورد استفاده

- ۱- احمدی، حسن. ۱۳۶۷. ژئومرفولوژی کاربردی. انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۱۹۵۴، ص. ۵۹۲.
- ۲- احمدی. احمد، نیکجو، محمد رضا. ۱۳۶۹. طرح جامع مرتع و آبخیزداری حوزه لارکوه چهارده سمنان. پایان نامه کارشناسی دانشکده منابع طبیعی دانشگاه گرگان.
- ۳- اکبرزاده، مرتضی. ۱۳۶۹. تهیه نقشه پوشش گیاهی منطقه سیراچال به روش فلورستیک و فیزیونومیک. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- ۴- باغستانی میدی، ناصر. ۱۳۷۲. بررسی اکولوژیکی جوامع گیاهی با توجه به واحدهای ژئومرفولوژی و خاک در حوزه ندوشن استان یزد. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری دانشکده منابع طبیعی تهران.
- ۵- جوانشیر، کریم. ۱۳۴۹. اجتماعات گیاهی و نقش آن در استفاده از منابع طبیعی. مجله منابع طبیعی ایران، شماره ۲۳، ص. ۳۸-۹.
- ۶- جوانشیر، کریم. ۱۳۶۵. مطالعه پوشش گیاهی و تهیه نقشه پارک (طرح پارکداری خجیر سرخه حصار).
- ۷- حبیبیان، سید محمد. ۱۳۷۳. بررسی جوامع گیاهی در رابطه با واحدهای ژئومرفولوژی و خاک در منطقه سروستان فارس. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتعداری دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران.
- ۸- عماری، پرویز. ۱۳۷۰. تجدید نظر بر روی نقشه رژیمهای رطوبتی و حرارتی خاکهای ایران. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
- ۹- مظفریان، ولی ا. ۱۳۷۳. رده بندی گیاهی (جلد دوم) دو لپه ایها. انتشارات نشر دانش امروز، وابسته به مؤسسه انتشارات امیرکبیر.

۱۰-مقدم، محمد رضا. ۱۳۷۷. مرتع و مرتعداری. انتشارات دانشگاه تهران، شماره ۲۳۷۰، ۴۷۰ ص.

11-Braun-Blanquet ,J.1983. Plant Sociology. Koltz Scientific Books, West Germany.

12-Gates, F.C.1949. Field Manual of Plant Ecology. Mc Graw. Hill Company, New York.

13-Hansom and churchill (1961). The plant community. Ronald Press Company, New York.

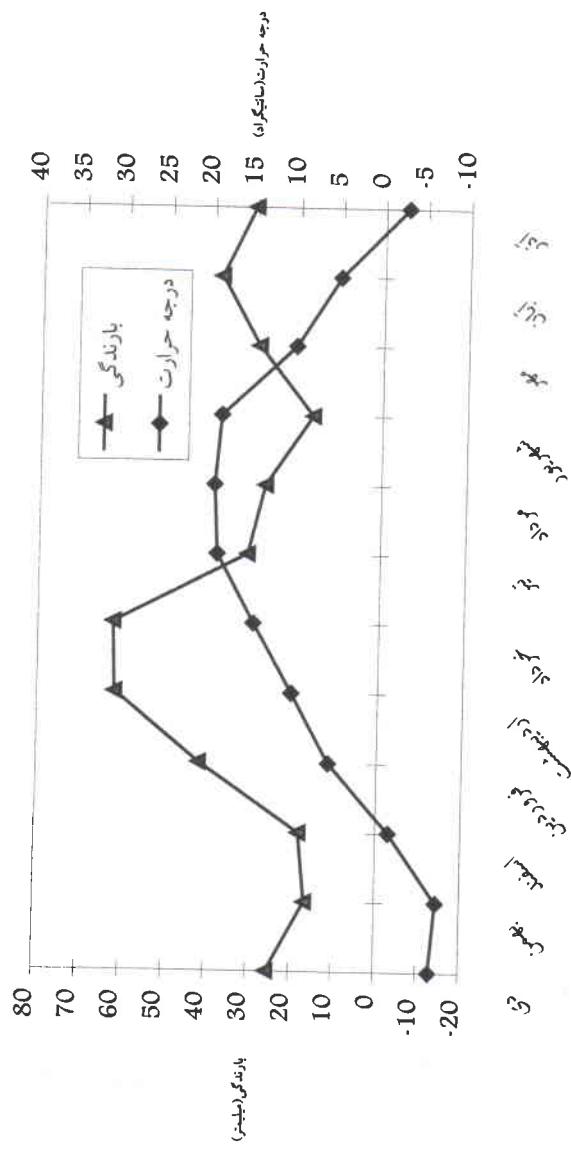
14-Kennethl. A.Kershaw; 1969. Quantitative and Dynamic Plant Ecology.

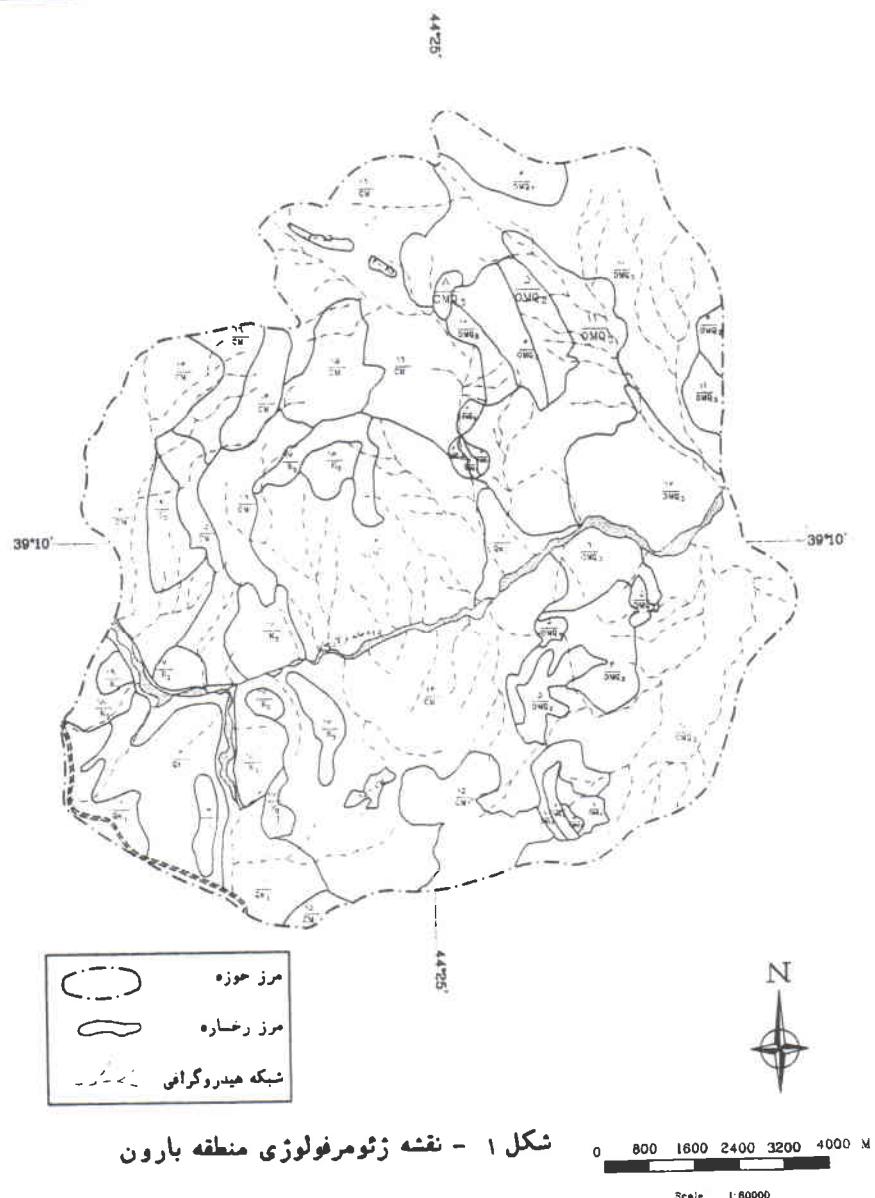
15-Kuchler ,A.W. 1967. Vegetation mapping. The Ronald Press Company New York.

16-Mueller-Dombois, D.and Ellenberg,H. (1974). Aims and Methods of Vegetation Ecology.

17-Rechinger K.H. 1963-1982 Flora of Iranica. No . 1-156 Graz.

نمودار شماره ۱- منحنی آمپرورومیک بارون

شکل شماره ۱ - نقشه ژئومرفوگوژی منطقه یارون

جدول شماره ۵- راهنمای نقشه پوشش گیاهی منطقه بارون طبقه‌بندی
واحدهای گیاهی براساس فیزیولوژیک - فلورستیک

A: جوامع گیاهی موجود بر وری سازند قم I: غله با درختچه‌ها

1	<i>Ephedra major</i> , <i>Cerasus incana</i> <i>Sanguisorba minor</i> , <i>Dactylis glomerata</i> <i>Onobrychis cornuta</i> $O3_r D2_r H3_b^2 b G3_b^2 b T2_b$	- پوشش تاجی کل ۷۵-۵۰ درصد Ephedra major غله دارد
2	<i>Artemisia fragrans</i> , <i>Scabiosa olivieri</i> <i>Bromus tomentellus</i> $D2_r H3_b^2 b l_b G3_b^2 b$	- II- غله با بوته‌ایها پوشش تاجی کل ۷۵-۵۰ درصد Artemisia fragrans درصد غله دارد
3	<i>Salvia suffruticosa</i> , <i>Agropyron cristatum</i> <i>Tanacetum chiliophyllum</i> $D2_r G3_b^2 b H2_b l_b$	غله دارد Salvia suffruticosa
4	<i>Artemisia fragrans</i> , <i>Bromus tomentellus</i> <i>Stachys schetschegleevii</i> $D2_r G3_b^2 b H2_b l_b$	پوشش تاجی کل ۵۰-۲۵ درصد Artemisia fragrans غله دارد
5	<i>Thymus pubescens</i> , <i>Medicago sativa</i> <i>Melica persica</i> $D2_r H3_b^2 b l_b G3_b^2 b$	غله دارد Thymus pubescens
6	<i>Onobrychis cornuta</i> , <i>Galium verum</i> <i>Agropyron intermedium</i> <i>Thymus pubescens</i> $T2_r H3_b^2 b G3_b^2 b D2_b$	- III- غله با گیاهان بالشتکی پوشش تاجی کل ۷۵-۵۰ درصد Onobrychis cornuta غله دارد
7	<i>Onobrychis cornuta</i> , <i>Agropyron trichophorum</i> <i>Marrubium crassidens</i> , <i>Thymus migricus</i> $T2_r G3_b^2 b H2_b D2_b$	
8	<i>Onobrychis cornuta</i> , <i>Galium verum</i> <i>Festuca ovina</i> , <i>Thymus trautvetteri</i> $T2_r H3_b^2 b G3_b^2 b D2_b$	
9	<i>Onobrychis cornuta</i> , <i>Eryngium billardieri</i> <i>Stipa barbata</i> $T2_r H3_b^2 b G3_b^2 b$	
10	<i>Onobrychis cornuta</i> , <i>Galium humifusum</i> <i>Bromus tomentellus</i> , <i>Noeae mucronata</i> $T2_r H3_b^2 b l_b G3_b^2 b D2_b$	پوشش تاجی کل ۵۰-۲۵ درصد Onobrychis cornuta غله دارد
11	<i>Onobrychis cornuta</i> , <i>Thymus pubescens</i> <i>Marrubium astracanicum</i> , <i>Agropyron trichophorum</i> $T2_r D2_r H3_b^2 b G3_b^2 b$	
12	<i>Agropyron intermedium</i> , <i>Galium verum</i> <i>Noeae mucronata</i> , <i>Onobrychis cornuta</i> $G3_r b^2 b H3_b^2 r D2_b T2_b$	- IV- غله با گندمیان پوشش تاجی کل ۷۵-۵۰ درصد Agropyron intermedium غله دارد

ادامه جدول شماره -۵

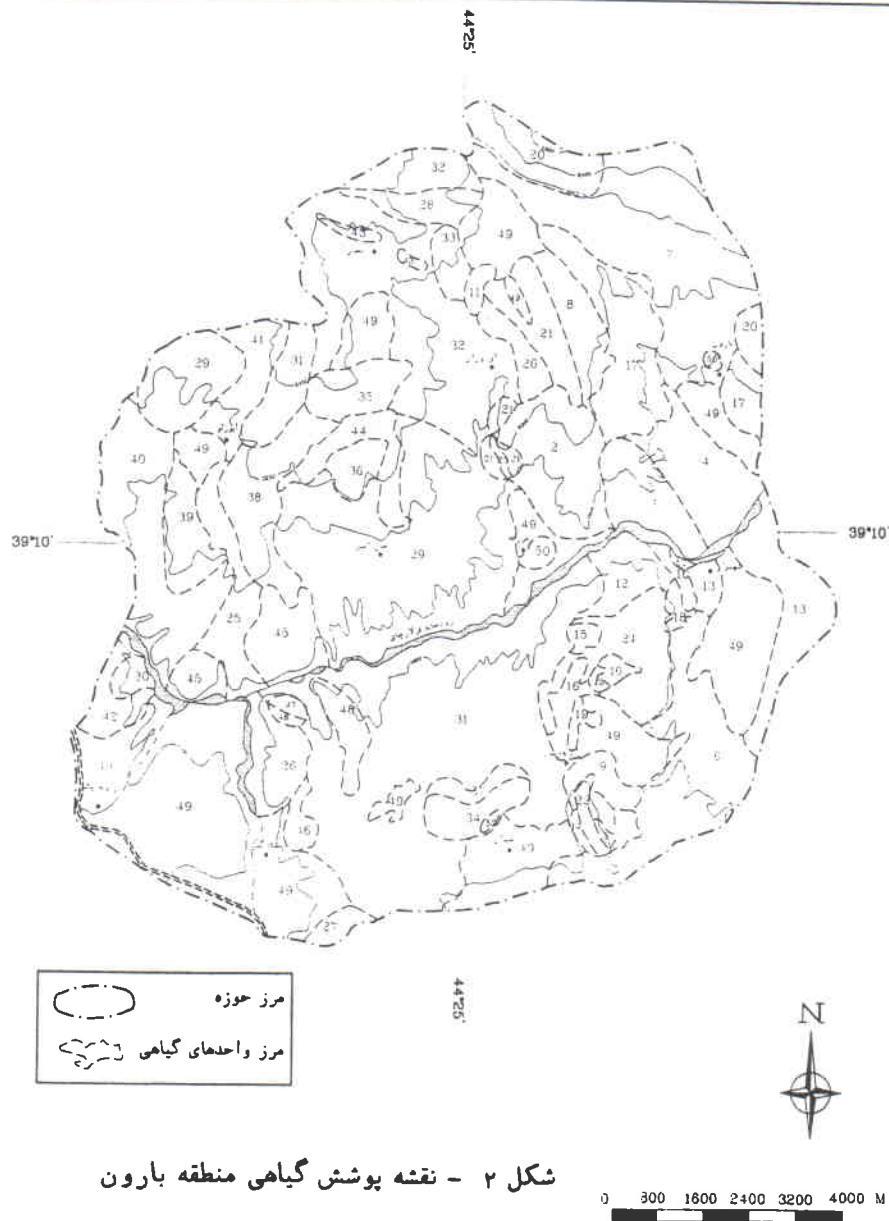
13	<i>Agropyron cristatum</i> , <i>Salvia suffruticosa</i> <i>Xeranthemum squarrosum</i> G3, _r 2, _b D2, _r H2, _b <i>Stipa barbata</i> , <i>Gallium verum</i> <i>Thymus pubescens</i> G3, _r 2, _b H3, _b 2, _b 1, _b D2, _b <i>Stipa barbata</i> , <i>Helichrysum armeniacum</i> <i>Noeae mucronata</i> G3, _r 2, _b H3, _b 2, _b D2, _b	Agropyron cristatum - غلبه دارد پوشش تاجی کل ۵۰-۲۵ درصد <i>Stipa barbata</i> غلبه دارد
14		
15		V - غلبه با علفیهای غیر گندمی (فوربها) پوشش تاجی کل بیش از ۷۵ درصد <i>Xeranthemum squarrosum</i> غلبه دارد
16	<i>Xeranthemum squarrosum</i> , <i>Stipa barbata</i> <i>Artemisia fragrans</i> H3, _r 2,G3, _b 2,D2, _b	پوشش تاجی کل ۷۵-۵۰ درصد <i>Cirsium lappaceum</i> غلبه دارد
17	<i>Cirsium lappaceum</i> , <i>Bromus tomentellus</i> <i>Noeae mucronata</i> , <i>Onobrychis cornuta</i> H3, _r 2,G3, _r 2,D2, _r T2, _r	Ziziphora clinopodioides غلبه دارد
18	<i>Ziziphora clinopodioides</i> , <i>Thymus migricus</i> <i>Agropyron cristatum</i> H2, _r D2, _r G3, _b 2, _b	پوشش تاجی کل ۵۰-۲۵ درصد <i>Teucrium polium</i> غلبه دارد
19	<i>Teucrium polium</i> , <i>Bromus tomentellus</i> <i>Artemisia incana</i> H3, _b 2, _b G3, _b D2, _b	- VI - اراضی عاری از پوشش با آثاری از گیاهان درختچه‌ای، بوته‌ای و علفی
20	<i>Cotoneaster kotschyi</i> , <i>Juniperus communis</i> <i>Rosa canina</i> , <i>Ephedra major</i>	
21	<i>Cerasus incana</i> , <i>Rhamnus pallasaki</i> <i>Pyrus salicifolia</i> , <i>Festuca ovina</i>	
22	<i>Berberis integrifolia</i> , <i>Juniperus communis</i> <i>Ephedra major</i> , <i>Stipa parviflora</i>	
23	<i>Rhamnus pallasaki</i> , <i>Gypsophila virgata</i> <i>Daphne oleoides</i> , <i>Bryonia dioica</i>	
24	<i>Hypericum hirsutum</i> , <i>Hypericum perforatum</i> <i>Lonicera iberica</i> , <i>Rosa orientalis</i>	
25	<i>Artemisia fragrans</i> , <i>Phlomis tuberosa</i> <i>Stipa parviflora</i> D2, _r H3, _b 2, _b 1, _r G3, _b 2, _b	: جوامع گیاهی موجود بر روی سازند آمیزه رنگی غلبه با بوته‌ایها پوشش تاجی کل Artemisia fragrans ۷۵-۵۰ درصد غلبه دارد
26	<i>Thymus migricus</i> , <i>Marrubium parviflorum</i> <i>Stipa barbata</i> D2, _r H3, _b 2, _b G3, _b	پوشش تاجی کل ۵۰-۲۵ درصد <i>Thymus migricus</i> غلبه دارد
27	<i>Artemisia fragrans</i> , <i>Agropyron trichophorum</i> <i>Eryngium billardieri</i> D2, _r G3, _b 2, _r H3, _b 2, _b	Artemisia fragrans غلبه دارد

ادامه جدول شماره ۵

28	<i>Onobrychis cornuta</i> , <i>Bromus tomentellus</i> , <i>Medicago sativa</i> , <i>Thymus migricus</i> <i>T2_rG3_b2_rH3_bD2_b</i>	-II غلبه با گیاهان بالشتکی پوشش تاجی کل ۵۰-۷۵ درصد غلبه دارد.
29	<i>Astragalus parrowianus</i> , <i>Centaurea virgata</i> <i>Stipa parviflora</i> , <i>Artemisia incana</i> <i>T2_pH3_b2_bG3_b2_bD2_b</i>	<i>Astragalus parrowianus</i> غلبه دارد
30	<i>Astragalus parrowianus</i> , <i>Ceratocarpus arenarius</i> <i>Festuca ovina</i> , <i>Thymus migricus</i> <i>T2_rH3_b2_b1_bG2_bD2_b</i>	پوشش تاجی کل ۵۰-۷۵ درصد <i>Astragalus parrowianus</i> غلبه دارد
31	<i>Astragalus parrowianus</i> , <i>Eryngium billardieri</i> <i>Stipa barbata</i> , <i>Artemisia incana</i> <i>T2_rH3_b2_r1_bG3_b2_bD2_b</i>	<i>Astragalus parrowianus</i> غلبه دارد
32	<i>Astragalus parrowianus</i> , <i>Stipa barbata</i> <i>Cirsium lappaceum</i> , <i>Thymus migricus</i> <i>T2_rG3_b2_rH3_b2_bD2_b</i>	
33	<i>Bromus tomentellus</i> , <i>Marrubium astracanicum</i> <i>Artemisia incana</i> <i>G3_j2_rH2_b1_bD2_b</i>	-III غلبه با گندمیان پوشش تاجی کل بیش از ۷۵ درصد غلبه دارد <i>Bromus tomentellus</i> غلبه دارد
34	<i>Bothriochloa ischaemum</i> , <i>Medicago sativa</i> <i>Artemisia incana</i> <i>G3_r2_rH3_b2_b1_bD2_b</i>	<i>Bothriochloa ischaemum</i> غلبه دارد
35	<i>Festuca ovina</i> , <i>Polygonum alpestre</i> <i>Thymus traутvetteri</i> <i>G3_b2_jH3_b2_bD2_b</i>	پوشش تاجی کل ۷۵-۵۰ درصد غلبه دارد <i>Festuca ovina</i> غلبه دارد
36	<i>Stipa parviflora</i> , <i>Artemisia fragrans</i> <i>Teucrium polium</i> <i>G3_r2_bD2_rH3_b2_b1_b</i>	<i>Stipa parviflora</i> غلبه دارد
37	<i>Festuca ovina</i> , <i>Artemisia austriaca</i> <i>Plantago lanceolata</i> <i>G3_r2_rD2_rH3_b2_b1_b</i>	<i>Festuca ovina</i> غلبه دارد
38	<i>Agropyron cristatum</i> , <i>Phlomis herba-venti</i> <i>Artemisia fragrans</i> <i>G3_r2_bH3_b2_b1_bD2_b</i>	<i>Agropyron cristatum</i> غلبه دارد
39	<i>Stipa parviflora</i> , <i>Plantago maritima</i> <i>Artemisia fragrans</i> <i>G3_r2_bH3_b2_bD2_b</i>	پوشش تاجی کل ۵۰-۲۵ درصد غلبه دارد <i>Stipa parviflora</i> غلبه دارد
40	<i>Stipa barbata</i> , <i>Marrubium parviflorum</i> <i>G3_r2_bH3_b2_b1_b</i>	<i>Stipa barbata</i> غلبه دارد
41	<i>Festuca ovina</i> , <i>Artemisia fragrans</i> <i>Phlomis tuberosa</i> <i>G3_b2_rD2_rH3_b2_b1_b</i>	<i>Festuca ovina</i> غلبه دارد
42	<i>Melica persica</i> , <i>Tanacetum chiloiphllum</i> <i>Thymus migricus</i> <i>G3_r2_bH3_b2_bD2_b</i>	<i>Melica persica</i> غلبه دارد

ادامه جدول شماره -۵

43	Rhamnus pallasii, Stachys iberica Amygdalus fenzliana, Sideritis montana	-IV- اراضی عاری از پوشش با آثاری از گیاهان درختچه‌ای، بوته‌ای و علفی
44	Pyrus salicifolia, Gypsophila pulvinaris Stipa barbata, Cotoneaster nummularioides	
45	Cerasus incana, Artemisia incana Acanthophyllum microcephalum	
46	Rhamnus pallasii, Ephedra major Melica persica, Eryngium billardieri	
47	Ephedra major, Daphne oleoides Berberis integerrima, Lonicera iberica	
48	Ephedra major, Ziziphora clinopodioides Onobrychis cornuta, Noeae mucronata	
40	- اراضی کشاورزی V -	
50	VI - باغها	

شکل ۲ - نقشه پوشش گیاهی منطقه بارون

شکل شماره ۲- نقشه پوشش گیاهی منطقه بارون

Effect of phosphorus fertilizer and seed rates on herbage production of sainfion

T. Mirhaji¹ and M. Akbarzadeh²

Abstract

The effect of phosphorus fertilizer and seed rates were examined on herbage production of sainfoin cultivar namely, Shahrekordi. Study was conducted at Homand research station with clay- loam texture soils for 6 years in 1993-1998. Split plot design with 4 replications were used in this Experiment. The main plots were P2O5 with five levels of 0 - 30 - 45 - 60 and 75 kg/ha, and sub plots were seed rates with four levels of 15 - 25- 35 - 45 kg/ha.

Dry matter production, plant density, Plant height and plant mortality of sainfoin were measured each year in growing season. Collected data were analyzed each year and finally for six years.

Dry matter production varied each year, due to different environmental conditions. Fertilizer and seed rate treatments influenced dry matter production in some years of Study period. The combined effects of seed and fertilizer treatments increased dry matter production. The treatments of seed (45Kg/ha)+ phosphorus (75Kg/ha) and seed rate (15Kg/ha) + phosphorus (60Kg/ha) were the best, with 1143.2 and 1135.6 kg/ha dry matter production. The treatment of seed rate(45Kg/ha) + control (0kg/ha phosphorus fertilizer) with 882.4 kg/ha produced the lowest amount of forage yield, overall results showed that the effect of treatments were not significant on plant density and plant heights in 1995 and 1998, but the seed rates affected these factors in 1996-97.

1- Member of scientific board of Research Institute of Forests and Rangelands.
Email: mirhaji @ rifr.ac.ir.

2- Member of scientific board of Research Institute of Forests and Rangelands.
Email: akbarzadeh @ rifr.ac.ir.

The relationship between plant cover and geomorphological units in Barron region (west Azarbaijan province)

A . Ahmadi¹, K.Javanshir³, H.Ahmadi² and V.Mozaffarian⁴

Abstract

In order to study of the relationships between plant cover and geomorphological units, the barron area located in North Western of Iran (west Azarbaijan province) 4.5 km, the North of Chalderan city between $39^{\circ}6'21''$ to $39^{\circ}14'3''$ North latitude and $44^{\circ}29'28''$ to $44^{\circ}20'20''$ east longitude was selected.

Considering that the recognition of the ecological resources have the important role in land evaluation at first the Climatology, physiography, Geology and geomorphology were studied, then the maps of the slope, aspect, hypsometry and geomorphology combined with each other to obtain work units. in each work unit the sampling of vegetation were done. According to lithology map a number of 3units, 7 types 19 geomorphological faces and 48 vegetation units were recognized.

The result showed that there is a relationship between plant communities and geomorphological units in the mountains.

In this study Astragalus (*Stenonychium*) parrowianus Boiss et Haussk was introduced as the key species of colourd melange formation.

Key words: plant cover map, geomorphological untis &, west Azarbaijan province, Iran.

1- scientific member of natural resources and animal affairs researches center of west Azarbaijan province. Email: ahmadi1185@yahoo.co

2- professor of natural Resources faculty, tehran university

3- professor of natural Resources faculty, tehran university

4- Academic member of Research Insitue of forests and Rangelands.